

୨୯ ମଇ ୨୦୨୧ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲଫୋର୍ଡ୍

**ନବୀଶିରୋମଣୀ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସଚୋଟ ଦାସ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ}ଙ୍କର
ନମ୍ରତା ଓ ସରଳତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଘଟଣାବଳୀ ଏବଂ ନିଜ ଜମାଅତକୁ ଏହି ମହତ
ଗୁଣ ଆପଣାଇବାକୁ ଉପଦେଶର ବର୍ଣ୍ଣନା ।**

ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍‌ଅଶହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓହ୍‌ସୁଲୁହୁ ଅମ୍ମାବାଦ୍ ଫତ୍‌ହୁଦୁ ବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇସ୍‌କା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍‌କା ନସ୍‌ତଇନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଅମ୍‌ତା ଅଲ୍‌ହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମଗ୍‌ସୁବି ଆଲ୍‌ହିମ୍ ଓଲ୍‌ଜାଲ୍‌ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ଆଜି ମୁଁ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ସଚୋଟ ଦାସ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ}ଙ୍କ ନମ୍ରତା ଓ ସହନଶୀଳତାର ଘଟଣାମାନ ଏବଂ ନିଜ ଜମାଅତକୁ ଏହି ବିଶେଷ ଗୁଣ ଆପଣାଇବାକୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରିବି । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କର ନମ୍ରତା ଆଚରଣକୁ ଦେଖି ସ୍ୱୟଂ ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲଃ ଏହାର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କଲେ । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କୁ ୧୯୦୭ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୧୮ତାରିଖରେ ଏହି ଦୈବିବାଣୀ ହେଲା, ଯେ ତୁମର ନମ୍ରତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲଃଙ୍କୁ) ପସନ୍ଦ ଆସିଲା ।

ଯୁଗାବତାର ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ} କହିଛନ୍ତି; ଏହି ବିନୀତ ଉପରେ ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି, ଯେ ଏହି ବିନୀତ ନିଜର ଦରିଦ୍ରତା, ନମ୍ରତା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା, ତ୍ୟାଗ ଓ ଚିହ୍ନ ତଥା ଆଲୋକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯାଶୁ ମସିହଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜୀବନର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ନମୁନା । ଏହି ବିନୀତର ସ୍ୱଭାବ ଓ ମସିହଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ମଧ୍ୟରେ ବହୁଳ ସାଦୃଶ୍ୟତା ରହିଛି । ମନେହୁଏ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ରତ୍ନର ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଗଛର ଦୁଇଟି ଫଳ । ଏହି ଏକତା ଏପରି ଯେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ଦେଖିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଓ ବାହ୍ୟ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମାନତା ରହିଛି । ତାହା ଏହିପରି ଯେ ମସିହ ଜଣେ ମହିମାମୟ ନବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ (ନବୀ) ଓ ଧର୍ମର ସେବକ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଇନ୍‌ଜିଲ୍‌ର ଏକ ଶାଖା ଥିଲା । ଏହି ବିନୀତ ବି ଜଣେ ଅତି ନଗଣ୍ୟ ସେବକ ମାତ୍ର, ଯିଏ ସମସ୍ତ ରସୁଲମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତଥା ସମସ୍ତ ନବୀମାନଙ୍କର ମୁକୁଟ ଅର୍ଥାତ୍ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ।

ଏକଦା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କ ସେବାରେ ନିବେଦନ କଲେ, ହୁଜୁର ‘ହକିକତୁଲ୍ ଓହି’ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିବାରେ ଓ ବାରମ୍ବାର ଏହାର ତୁଟି ସଂଶୋଧନ କରିବାରେ ଅନେକ କଷ୍ଟ (ସହ୍ୟ) କରିଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୱାରା ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏବେ କିଛିଦିନ ହୁଜୁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶ୍ରାମ ନିଅନ୍ତୁ । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଆମର ପରିଶ୍ରମ ବା କ’ଣ ? ଆମକୁ ତ ଲଜା ଲାଗେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସାହାବାଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ଓ ତ୍ୟାଗ ଆଡ଼କୁ ଚାହୁଁ, ଯେଉଁମାନେ କିପରି ଆନନ୍ଦର ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜର ଶିର କଟାଇ ଦେଲେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} କହିଛନ୍ତି, ସ୍ୱଷ୍ଟବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ଲୋକମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି, ମୁଁ ନିଜ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ସୀମା ବାହାରକୁ ବଢ଼ାଉଛି । ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି, ଯେ ମୋର ପ୍ରକୃତି ଓ ଚରିତ୍ରରେ ଏପରି କୌଣସି କଥା ନାହିଁ, ଯେ ମୁଁ ନିଜର ପ୍ରଶଂସା ଚାହିଁବି କିମ୍ବା ନିଜ ବଦାନ୍ୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଆନନ୍ଦିତ

ହେବି । ମୁଁ ସର୍ବଦା ନମ୍ରତା ଓ ଲୁକ୍କାୟିତ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲି । ମାତ୍ର ଏହା ମୋର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ଶକ୍ତି ବାହାରେ ଥିଲା, ଯେ ଈଶ୍ଵର ନିଜେ ମୋତେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆଣିଲେ । ସେ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୌରବ ନିଜ ବାଣୀରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଓ ମହାନତା ବାସ୍ତବରେ ପବିତ୍ର ଅବତାର ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ ।

ଜଣେ ଅଷ୍ଟେଲୀୟ ନବଦୀକ୍ଷିତ ମୁସଲମାନ ଶ୍ରୀମାନ ଅଲୁଲ୍ ହକ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ଆମ ନୀତିବାଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ନୀତି ଯେ ଆମେ ସରଳ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ । ଆଜିକାଲି ଯୁରୋପ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନକୁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ କରିନେଇଛି, ସେହି ସବୁ ଜାକଜକମରୁ ଆମର ସଭା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମୁକ୍ତ । ଆମେ କୌଣସି ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରା କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସର ଦାସ ନୁହେଁ.. ଖାଇବା-ପିଇବା ଓ ଚାଲିବା-ବୁଲିବାରେ ଆମେ ସରଳ ଜୀବନକୁ ହିଁ ପସନ୍ଦ କରୁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} କହିଛନ୍ତି; ନମ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ନମ୍ରତା ଶିଖିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏଥିରେ ଶିଖିବାର ବା କ’ଣ ଅଛି ? ମଣିଷ ତ ନିଜେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସହାୟ ଓ ସେ ନମ୍ରତା ପାଇଁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ଆହୁରି କହିଲେ, ଧନ୍ୟ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ସବୁଠାରୁ ନୀଚ ଓ ଛୋଟ ମନେ କରନ୍ତି । ଲଜା ଓ ସମ୍ମାନର ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତି... ଏବଂ ଭୂ-ପୃଷ୍ଠରେ ନମ୍ରତାର ସହ ଚାଲନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର କହୁଛି, ଯେ ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ମୁକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନୂର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; କେତେକ ଲୋକଙ୍କର **ଜଲ୍‌ସା** (ଧାର୍ମିକ ସଭା) ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଗରେ ଥିବା ତେୟାରରେ ବସିବାକୁ କିମ୍ବା ଗ୍ରାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ବସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ରହିଥାଏ । ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫାଙ୍କ ବଚନ ନିକଟରୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଏହି ଅଭିଳାଷ ରଖିବା ଠିକ୍, ମାତ୍ର କେତେକ ସମୟରେ ଏଥିରେ ଅହଂକାର ଭାବ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଯାଏ । ଯାହା ହେବା ଅନୁଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏତଦ୍ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରବନ୍ଧକ ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ମଣିଷ ଯେତେବେଳେ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଏ ସେତେବେଳେ ସବୁଠାରୁ ତଳସ୍ଥାନଟିକୁ ନିଜ ପାଇଁ ବାଛିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ସେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ତେବେ ଆୟୋଜକ ନିଜେ ସାଦରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକି ସେହି ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଦେଖ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ହାସଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ଗୁଣ ସୃଷ୍ଟି ନହୋଇଛି । **ପ୍ରଥମତଃ** ନିଜର ଗର୍ବକୁ ଭାଙ୍ଗିବା.. ଏବଂ **ଦ୍ଵିତୀୟତଃ** ତାହାକୁ ନିଜର ସେହି ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ସମ୍ପର୍କକୁ ଛିନ୍ନ କରିଦେବା, ଯାହା କଲୁକ୍ଷିତତା ତଥା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅସନ୍ତୋଷର କାରଣ ଥିଲା । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି **ବୈଅତ୍** କରିବା ସହିତ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ବା ଅହଂକାର ରଖେ । ସେ କଦାପି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲାଭ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯେତିକି କୋମଳତା, ନମ୍ରତା ଓ ଭଦ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମ ପ୍ରତି ସେତିକି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ । ମଣିଷ ଯିଏ କି ଏକ ଅସହାୟ ସୃଷ୍ଟି, ନିଜର ମନ୍ଦକର୍ମର ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରିବାକୁ ଲାଗେ । ଏହା କେବଳ କର୍ମର ଦୋଷ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅହଂକାର ଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଗର୍ବ ଓ ଅହଂଭାବ ତା ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଆସେ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ବୋଲି ମନେ ନକରିଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ନମ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଏକଦା ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆମ ଜମାଅତରେ ଏପରି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମାନ୍ୟ କଥାଟିଏ ଶୁଣିଲେ ସେହିକ୍ଷଣି କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଯାନ୍ତି । **ଅଥଚ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ସମସ୍ତ କ୍ରୋଧ ଓ ଉଦ୍‌ଭେଜନକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ** । ଯଦ୍ଵାରା ଚରିତ୍ରରେ କୋମଳତା ଓ ସହନଶୀଳତା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ଦେଖାଯାଏ, ଯେ ଏକ ସାଧାରଣ କଥାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଯେତେବେଳେ ତର୍କ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସେତେବେଳେ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ପରାଜିତ କରିବା ଚିନ୍ତାରେ ଥାଏ, ଯେ କିପରି ମୁଁ ବିଜୟୀ ହେବି । ଏପରି ସମୟରେ ମୁଁ ନିଜର ଅହଂକାର ଜନିତ କ୍ରୋଧରୁ ବଞ୍ଚିବା ଉଚିତ୍ । ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ଜାଣି ଶୁଣି ନିଜର ଅପମାନ ଓ ତିରସ୍କାର ସ୍ୱୀକାର (ଅର୍ଥାତ୍ ବରଣ) କରିନେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରତିଯୋଗୀତା କରି ନିଜର ଅନ୍ୟ ଭାଇକୁ ଅପମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦୌ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଯଦି ଆମେ ଆମ ଜୀବନର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ତେବେ ଦେଖିବା ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏହିପରି ମିଥ୍ୟା ଗର୍ବ ଓ ଅହଂଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା କଳହ ବଢ଼ିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ହାସଲ କରିବାର ଅଛି ତେବେ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଯାଏ । ବରଂ କେତେକ ଲୋକ ତ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ଭୁଲ ଭାବରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଆମର ଅମଳ ସ୍ଥାନରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ମୋତେ ଖରାପ କଥା କହିଥିଲା, ତେଣୁ ଏବେ ମୁଁ ତାକୁ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡରେ ଛନ୍ଦିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ହୁଜୁର^{୧.୩} କୁହନ୍ତି, ଅହଂକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ ଚାହେଁ । ତେଣୁ ଏହି ଗର୍ହିତ ଅଭ୍ୟାସରୁ ସର୍ବସର୍ବଦା (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର) ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କର । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ତ୍ୱେ ନମ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର କାରଣ ଏପରି ଆଚରଣକାରୀ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏକଦା ହୁଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କୁ ପଚରାଗଲା, ହୁଜୁର ! ହଦିସ୍ରେ ଆସିଛି ଯେ ସମସ୍ତ ନବୀମାନେ ଛେଳି ଚରାଇଛନ୍ତି । କ’ଣ ଆପଣ ମଧ୍ୟ କେବେ ଛେଳି ଚରାଇଛନ୍ତି ? ହୁଜୁର^{୧.୩} ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହଁ ! ମୁଁ ଦିନେ ବାହାରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲ ଆଡ଼କୁ ଯାଇଥିଲି, ସେଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଛେଳି ଚରାଇଥିଲା । ସେ ମୋତେ କହିଲା; ମୁଁ ଗୋଟିଏ କାମରେ ଯାଉଛି, ଆପଣ ଟିକେ ମୋ ଛେଳିଗୁଡ଼ିକର ଧ୍ୟାନ ରଖିବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି ଗଲା ଯେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଫେରିଲା ଏବଂ ତା’ର ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ତା’ର ଛେଳିଗୁଡ଼ିକୁ ଚରାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯୁଗାବତାର ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩}ଙ୍କୁ ଘରର କୌଣସି କାମ କରିବାରେ କେବେ ହେଲେ ସଙ୍କୋଚ ବୋଧ କରୁ ନଥିଲେ । ହୁଜୁର^{୧.୩} ନିଜେ ଖଟିଆ ପକାଇ ଦେଉଥିଲେ, ଚଟାଣ ସଫା କରୁଥିଲେ ଓ ବିଛଣା ମଧ୍ୟ ପାରି ଦେଉଥିଲେ । ଆଉ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଉ ନାକାହିଁକି, ଆପଣ ତାହା ସେବନ କରି ନେଉଥିଲେ । ମହାଭାଗ କାହାରିକୁ ତୁ’ କହି କଦାପି ସମ୍ବୋଧନ କରିନାହାନ୍ତି । ବରଂ ସର୍ବଦା ଜୀ’ (ଆଜ୍ଞା) ସମ୍ମାନ ସୂଚକ ଶବ୍ଦ କହି କଥା ହେଉଥିଲେ । ମହାଭାଗଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ଅହଂଭାବ ଆଦୌ ନଥିଲା ।

ମୁହମ୍ମଦ ହୁସେନ୍ ବଗାଲଫୀ ସାହେବ ଯେତେବେଳେ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ନୁଆ ନୁଆ ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରି ଆସିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ହୁଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଏକ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଡର୍କ ହେଲା । ଯେଉଁଥିରେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୌଲବୀ ସାହେବ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ନିଜର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ, ହୁଜୁର^{୧.୩} କହିଲେ; ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତିଜନକ ବିଷୟ ଦେଖୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଡର୍କ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଅତଏବ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହୁଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ ଯେ ଏପରି ତ ଆମେ ଅପମାନିତ ହୋଇଯିବା । ମାତ୍ର ହୁଜୁର^{୧.୩} ନିଜର କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ସମ୍ମାନର ଭ୍ରାନ୍ତ କଲେ ନାହିଁ । ହୁଜୁର^{୧.୩} କହିଲେ; ମୌଲବୀ ସାହେବଙ୍କ ଆସ୍ଥା ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶୁଣିଲି ଯେହେତୁ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତିଜନକ ବିଷୟ ନଥିଲା, ତେଣୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପାଇଁ ଡର୍କକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଗଲା । ସେହିଦିନ ରାତିରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହୁଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କ ଉପରେ ଦୈବିବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ, **ଇଶ୍ୱର ତୁମର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ ସେ ତୁମକୁ ଏତେ ବରକତ୍ (ଆଶିଷ) ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେ ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ବସ୍ତ୍ରରୁ ଆଶିଷ**

ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ ।

ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ମୌଲବୀ ମୁହମ୍ମଦ ହୁସେନ୍ ବଟାଲଫୀ ସାହେବଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିବା ଏକ ପତ୍ରରେ ନିଜର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ମହାଭାଗ ଲେଖୁଥିଲେ, ଏହି ବିନୀତ ଜଣେ ଅଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି, ନା ଆରାଧନ କରିବା ଜାଣେ, ନା ସାଧନା, ନା ବିନୀତର ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ଦକ୍ଷତା । ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଦେଖିଲେ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଆଦେଶ ଥିଲା, ଯାହାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଏହି ବିନୀତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛି । ଏବେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନକରିବା ନିଜ ନିଜର ମତାମତ ଓ ବୁଝାମଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} **ମସିଲେ ମସିଦ୍** (ମସିଦ୍‌ଙ୍କ ସଦୃଶ) ହେବାର ଦାବି କଲେ ସେତେବେଳେ ମୌଲବୀ ମୁହମ୍ମଦ ହୁସେନ୍ ବଟାଲଫୀ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକଙ୍କର ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କଲେ ଏବଂ ଅତି ଅଶ୍ଳୀଳ ପତ୍ର ସବୁ ଲେଖିଲେ । ନିଜର ପତ୍ରିକା ‘ଇଶାଅତେ ସୁନ୍ନା’ରେ ମଧ୍ୟ ହୁଜୁରଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭଦ୍ର ଓ ଅସଭ୍ୟ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ନମ୍ରତାର ଏକ ଉଚ୍ଚ ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ।

ଏକ ପତ୍ରରେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ମୌଲବୀ ମୁହମ୍ମଦ ହୁସେନ୍ ବଟାଲଫୀ ସାହେବଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ, ମୋର ଜୟ ବା ପରାଜୟ ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ବରଂ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଦାସତ୍ୱ ଓ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଏହି ବିରୋଧରେ ମୌଲବୀ ସାହେବଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୋଧ ହୁଏ ଭଲ ହୋଇଥିବ । କିନ୍ତୁ ମୋ ମତରେ ଏହା ଭଲ ହେବ ଯେ ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ମୋ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରି ଓ ମୋର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଯଥା **ଫତେହ୍ ଇସଲାମ୍, ତୌଜାହ୍-ଏ-ମରାମ୍ ଓ ଇଜାଲା ଅଓହାମ୍**କୁ ଦେଖି କିଛି ଲେଖନ୍ତୁ । ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଅବା କଷ୍ଟ ନାହିଁ, ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପରି ବନ୍ଧୁ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ମତାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ହିଁ ହେବ । ଅନ୍ୟ ଏକ ପତ୍ରରେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ମୌଲବୀ ସାହେବଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିଲେ, ମୋ ବିଚାରରେ ନୈତିକତାର ସମସ୍ତ ନୀତି ମଧ୍ୟରୁ ଈଶ୍ଵର ଯେପରି ନମ୍ର, ସୌଜନ୍ୟତା, ବିନୀତତା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏପରି ଆତ୍ମସମର୍ପଣକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଯାହା ଅହଂକାରର ବିରୋଧୀ ସେପରି ଚରିତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦିଗକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପରିଶେଷରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନୁସର^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ}ଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ନମ୍ରତାର ପ୍ରକାଶରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସନ୍ଧାନ ଥିଲା ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ହାସଲ କରିବା । ତାଙ୍କର ଏକେଶ୍ଵରବାଦକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରସାର କରିବା । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ହିତବାଣୀର ପାଳନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । **ଆମିନ୍** ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନୁହୁ ଓନସ୍‌ତର୍ଫିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତଓକ୍‌କଲୁ ଆଲ୍‌ଲୋହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜଲିଲ୍ଲାହୁ ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମ୍‌ଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍ଲାହା ସ୍ଵାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଇଜିଲ କୁରବା ଓସ୍‌ନହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଇ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବରଇ ସୁଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ସୁୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ହୁ ସ୍‌ସତ୍‌ଜିର୍ ଲକୁମ୍ ଓଲପିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

29th May 2026

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan